

Orientări



Orientările nr. 2/2020 referitoare la articolul 46 alineatul (2) litera (a) și articolul 46 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/679 pentru transferuri de date cu caracter personal între autorități și organisme publice din SEE și din afara SEE

Versiunea 2.0

Adoptate la 15 decembrie 2020

Istoric versiuni

| | | |
|------------------|-------------------|--|
| Versiunea 2.0 | 15 decembrie 2020 | Adoptarea orientărilor în urma consultării publice |
| Versiunea 1.0 | 18 februarie 2020 | Adoptarea orientărilor spre consultare publică |

Cuprins

| | | |
|-------|--|----|
| 1 | Considerații generale..... | 5 |
| 1.1 | Scop..... | 5 |
| 1.2 | Norme generale aplicabile transferurilor internaționale | 6 |
| 1.3 | Definiția unei autorități sau a unui organism public..... | 7 |
| 2 | Recomandări generale de garanții adecvate atât în temeiul articolului 46 alineatul (2) litera (a), cât și al articolului 46 alineatul (3) litera (b) din RGPD..... | 7 |
| 2.1 | Scopul și domeniul de aplicare | 8 |
| 2.2 | Definiții..... | 8 |
| 2.3 | Principiile aplicabile în domeniul protecției datelor | 8 |
| 2.3.1 | Principiul limitării scopului | 8 |
| 2.3.2 | Principiile privind acuratețea și reducerea la minimum a datelor | 9 |
| 2.3.3 | Principiul limitării legate de stocare..... | 9 |
| 2.3.4 | Securitatea și confidențialitatea datelor | 9 |
| 2.4 | Drepturile persoanelor vizate | 10 |
| 2.4.1 | Dreptul la transparență | 10 |
| 2.4.2 | Dreptul de acces, la rectificare, la ștergere, la restricționarea prelucrării și la opoziție..... | 11 |
| 2.4.3 | Procesul decizional individual automatizat..... | 12 |
| 2.4.4 | Dreptul la reparații | 12 |
| 2.4.5 | Restricții privind drepturile persoanelor vizate..... | 12 |
| 2.5 | Restricții privind transferurile ulterioare și schimbul de date (inclusiv divulgarea și accesul autorităților publice)..... | 12 |
| 2.6 | Date sensibile..... | 14 |
| 2.7 | Mecanisme reparatorii | 14 |
| 2.8 | Mecanisme de supraveghere..... | 16 |
| 2.9 | Clauza de reziliere | 17 |
| 3 | Informații specifice privind articolul 46 din RGPD..... | 18 |
| 3.1 | Informații specifice privind instrumentele obligatorii din punct de vedere juridic și executorii - Articolul 46 alineatul (2) litera (a) din RGPD..... | 18 |
| 3.2 | Informații specifice privind acordurile administrative – articolul 46 alineatul (3) litera (b) din RGPD | 18 |
| 4 | Întrebări procedurale | 20 |

Comitetul european pentru protecția datelor

având în vedere articolul 70 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (denumit în continuare „RGPD”),

având în vedere Acordul privind SEE, în special anexa XI și Protocolul 37 la acesta, astfel cum a fost modificat prin Decizia nr. 154/2018 a Comitetului mixt al SEE din 6 iulie 2018¹,

având în vedere articolele 12 și 22 din Regulamentul său de procedură,

ADOPTĂ URMĂTOARELE ORIENTĂRI

¹ Trimiterile la „statele membre” din aceste orientări trebuie înțelese ca trimiteri la „statele membre ale SEE”.

1 CONSIDERAȚII GENERALE

1.1 Scop

1. Prezentul document are ca scop furnizarea de orientări cu privire la aplicarea articolului 46 alineatul (2) litera (a) și a articolului 46 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul general privind protecția datelor (RGPD) în ceea ce privește transferurile de date cu caracter personal de la autoritățile sau organismele publice din SEE (denumite în continuare „organisme publice”) către organisme publice din țări terțe sau către organizații internaționale, în măsura în care acestea nu fac obiectul unei constatări privind caracterul adecvat adoptate de Comisia Europeană². Organismele publice pot alege să utilizeze aceste mecanisme, pe care RGPD le consideră mai adecvate situației lor, dar sunt, de asemenea, libere să se bazeze pe alte instrumente relevante care oferă garanții adecvate în conformitate cu articolul 46 din RGPD.
2. Orientările sunt menite să ofere o indicație cu privire la așteptările Comitetului european pentru protecția datelor (CEPD) cu privire la garanțiile care trebuie instituite printr-un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic și executoriu între organismele publice în temeiul articolului 46 alineatul (2) litera (a) din RGPD sau, sub rezerva autorizării de către autoritatea de supraveghere (AS) competentă, prin dispoziții care urmează să fie introduse în acordurile administrative dintre organismele publice în temeiul articolului 46 alineatul (3) litera (b) din RGPD³. CEPD recomandă insistent părților să utilizeze orientările ca referință într-un stadiu incipient atunci când preconizează încheierea sau modificarea unor astfel de instrumente sau acorduri⁴.
3. Orientările trebuie citite în coroborare cu alte documente anterioare elaborate de CEPD [inclusiv documentele aprobate de predecesorul său, Grupul de lucru „Articolul 29”⁵ („GL29”)] cu privire la aspectele centrale ale domeniului de aplicare teritorial și ale transferurilor de date cu caracter personal către țări terțe⁶. Orientările vor fi revizuite și actualizate, după caz, pe baza experienței practice acumulate prin aplicarea RGPD.
4. Prezentele orientări vizează transferurile internaționale de date desfășurate între organismele publice, în diverse scopuri de cooperare administrativă care se încadrează în domeniul de aplicare al RGPD. În consecință și în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din RGPD, acestea nu acoperă transferurile în domeniul securității publice, al apărării sau al securității statului. În plus, acestea nu vizează prelucrarea și transferul datelor de către autoritățile competente în scopul aplicării dreptului penal, deoarece sunt

² De exemplu, organismele publice japoneze, care nu sunt vizate de Decizia privind caracterul adecvat pentru Japonia, deoarece vizează doar organizațiile din sectorul privat.

³ În prezentele orientări expresia „acorduri internaționale” se utilizează pentru a face trimitere la instrumente obligatorii din punct de vedere juridic și executorii în temeiul articolului 46 alineatul (2) litera (a) din RGPD și la acorduri administrative în temeiul articolului 46 alineatul (3) litera (b) din RGPD.

⁴ Articolul 96 din RGPD prevede că acordurile care au fost încheiate înainte de 24 mai 2016 rămân în vigoare până când vor fi modificate, înlocuite sau revocate.

⁵ Grupul de lucru al autorităților UE pentru protecția datelor instituit în temeiul articolului 29 din Directiva 95/46/CE privind protecția datelor cu caracter personal.

⁶ A se vedea Grupul de lucru „Articolul 29”, Criterii de referință privind caracterul adecvat (WP254 rev.01, aprobat de CEPD la 25 mai 2018), Orientările CEPD nr. 2/2018 privind derogările de la articolul 49 în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 și Orientările CEPD nr. 3/2018 privind domeniul de aplicare teritorial al RGPD (articolul 3).

reglementate de un instrument specific separat, și anume Directiva privind aplicarea legii⁷. În cele din urmă, orientările vizează numai transferurile între organisme publice și nu acoperă transferurile de date cu caracter personal de la un organism public către o entitate privată sau de la o entitate privată către un organism public.

1.2 Norme generale aplicabile transferurilor internaționale

5. În conformitate cu articolul 44 din RGPD, exportatorul de date care transferă date cu caracter personal către țări terțe sau organizații internaționale trebuie, pe lângă respectarea capitolului V din RGPD, să îndeplinească și condițiile prevăzute în celelalte dispoziții ale RGPD. În special, fiecare activitate de prelucrare trebuie să respecte principiile de protecție a datelor prevăzute la articolul 5 din RGPD, să fie legală în conformitate cu articolul 6 din RGPD și să respecte articolul 9 din RGPD în cazul categoriilor speciale de date. Prin urmare, trebuie să se aplice un test în două etape: în primul rând, trebuie să se aplice un temei juridic pentru prelucrarea datelor ca atare, împreună cu toate dispozițiile relevante din RGPD; și, într-o a doua etapă, trebuie să fie respectate dispozițiile capitolului V din RGPD.
6. RGPD prevede, la articolul 46, că „[î]n absența unei decizii în temeiul articolului 45 alineatul (3), operatorul sau persoana împuternicită de operator poate transfera date cu caracter personal către o țară terță sau o organizație internațională numai dacă operatorul sau persoana împuternicită de operator a oferit garanții adecvate și cu condiția să existe drepturi opozabile și căi de atac eficiente pentru persoanele vizate”. Astfel de garanții adecvate pot fi prevăzute printr-un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic și executoriu între organismele publice [articolul 46 alineatul (2) litera (a) din RGPD] sau, sub rezerva autorizării de către autoritatea de supraveghere competentă, prin dispoziții care urmează să fie introduse în acordurile administrative dintre organismele publice care includ drepturi opozabile și eficiente pentru persoanele vizate [articolul 46 alineatul (3) litera (b) din RGPD]. După cum a clarificat Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), aceste garanții adecvate trebuie să fie de natură să asigure că persoanele ale căror date cu caracter personal sunt transferate beneficiază de un nivel de protecție în esență echivalent cu cel garantat în cadrul SEE⁸.
7. Pe lângă această soluție și în absența sa, articolul 49 din RGPD oferă, de asemenea, un număr limitat de situații specifice în care transferurile internaționale de date pot avea loc atunci când nu există o constatare de către Comisia Europeană a caracterului adecvat al nivelului de protecție⁹. În special, o derogare vizează transferurile necesare din motive importante de interes public recunoscute în dreptul Uniunii sau în dreptul statului membru sub incidența căruia intră operatorul, inclusiv în spiritul reciprocității cooperării internaționale¹⁰. Cu toate acestea, astfel cum s-a explicat în orientările anterioare emise de CEPD, derogările prevăzute la articolul 49 din RGPD trebuie interpretate în mod restrictiv și se referă, în principal, la activități de prelucrare ocazionale și nerepetitive¹¹.

⁷ Directiva (UE) 2016/680 din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date.

⁸ Hotărârea pronunțată în cauza Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited și Maximilian Schrems („Schrems II”), C-311/18, punctul 96.

⁹ Pentru informații suplimentare privind articolul 49 și interacțiunea acestuia cu articolul 46 în general, a se vedea Orientările CEPD nr. 2/2018 privind derogările de la articolul 49 din Regulamentul (UE) 2016/679.

¹⁰ A se vedea Orientările CEPD nr. 2/2018 privind derogările de la articolul 49 din Regulamentul (UE) 2016/679, pagina 10.

¹¹ A se vedea Orientările CEPD privind derogările de la articolul 49 din Regulamentul (UE) 2016/679, pagina 5.

1.3 Definiția unei autorități sau a unui organism public

8. RGPD nu definește noțiunea de „autoritate sau un organism public”. CEPD consideră că această noțiune este suficient de amplă pentru a acoperi atât organismele publice din țările terțe, cât și organizațiile internaționale¹². În ceea ce privește organismele publice din țările terțe, noțiunea trebuie stabilită în temeiul dreptului intern. În consecință, organismele publice includ autorități guvernamentale de la diferite niveluri (de exemplu, autorități naționale, regionale și locale), dar pot include și alte organisme de drept public (de exemplu, agenții executive, universități, spitale etc.)¹³. În conformitate cu articolul 4 alineatul (26) din RGPD, „organizație internațională” înseamnă o organizație și organismele sale subordonate reglementate de dreptul internațional public sau orice alt organism care este instituit printr-un acord încheiat între două sau mai multe țări sau în temeiul unui astfel de acord.
9. CEPD reamintește că aplicarea RGPD nu aduce atingere dispozițiilor dreptului internațional, cum ar fi cele care reglementează privilegiile și imunitățile organizațiilor internaționale. În același timp, este important să se reamintească faptul că orice organism public din SEE care transferă date organizațiilor internaționale trebuie să respecte normele RGPD privind transferurile către țări terțe sau organizații internaționale¹⁴.

2 RECOMANDĂRI GENERALE DE GARANȚII ADECVATE ATÂT ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 46 ALINEATUL (2) LITERA (a), CÂT ȘI AL ARTICOLULUI 46 ALINEATUL (3) LITERA (b) DIN RGPD

10. Spre deosebire de articolul 26 alineatul (2) din Directiva 95/46/CE, articolul 46 din RGPD prevede garanții adecvate suplimentare ca instrumente pentru transferurile între organismele publice:
 - (i) un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic și executoriu, articolul 46 alineatul (2) litera (a) din RGPD sau
 - (ii) dispoziții care urmează să fie incluse în acordurile administrative, articolul 46 alineatul (3) litera (b) din RGPD.

Aceste instrumente și acorduri pot fi bilaterale sau multilaterale.

11. Secțiunea următoare oferă câteva recomandări generale pentru a contribui la asigurarea conformității cu RGPD a instrumentelor sau a acordurilor administrative obligatorii din punct de vedere juridic (denumite în continuare „acorduri internaționale”) dintre organismele publice.
12. Deși articolul 46 și considerentul 108 din RGPD nu oferă indicații specifice cu privire la garanțiile care trebuie incluse în astfel de acorduri internaționale, ținând seama de articolul 44 din RGPD¹⁵ și de

¹² A se vedea, de asemenea, considerentul 108 din RGPD.

¹³ A se vedea, de exemplu, definiția noțiunilor de „organism din sectorul public” și de „organism de drept public” de la articolul 2 alineatul (1) și alineatul (2) din Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public (JO L 345, 31.12.2003, p. 90).

¹⁴ A se vedea Orientările CEPD nr. 3/2018 privind domeniul de aplicare teritorial al RGPD, p. 23.

¹⁵ Articolul 44 din RGPD prevede că: „Toate dispozițiile din prezentul capitol se aplică pentru a se asigura că nivelul de protecție a persoanelor fizice garantat prin prezentul regulament nu este subminat.”

jurisprudența recentă a CJUE¹⁶, CEPD a elaborat o listă de garanții minime care trebuie incluse în acordurile internaționale dintre organismele publice care intră sub incidența articolului 46 alineatul (2) litera (a) sau a articolului 46 alineatul (3) litera (b) din RGPD. Aceste garanții au scopul de a asigura faptul că nivelul de protecție a persoanelor fizice în temeiul RGPD nu este subminat atunci când datele lor cu caracter personal sunt transferate în afara SEE și că persoanele vizate beneficiază de un nivel de protecție în esență echivalent cu cel garantat în UE de RGPD¹⁷.

13. În conformitate cu jurisprudența recentă a CJUE¹⁸, este responsabilitatea organismului public care efectuează transferul dintr-un stat membru, dacă este necesar cu ajutorul organismului public destinatar, să evalueze dacă nivelul de protecție impus de legislația UE este respectat în țara terță, pentru a stabili dacă lista garanțiilor incluse în acordul internațional poate fi respectată în practică, ținând seama de posibila interferență creată de legislația țării terțe în respectarea acestor garanții.
14. În acest sens, ar trebui remarcat, de asemenea, faptul că, pentru a asigura garanțiile enumerate în prezentele orientări, acordurile internaționale se pot baza pe elemente deja existente în legislația națională a unei țări terțe sau pe normele interne/cadrul de reglementare al unei organizații internaționale.

2.1 Scopul și domeniul de aplicare

15. Acordurile internaționale ar trebui să definească domeniul de aplicare al acestora, iar scopurile lor ar trebui stabilite în mod explicit și specific. În plus, acestea ar trebui să precizeze în mod clar categoriile de date cu caracter personal afectate și tipul de prelucrare a datelor cu caracter personal care sunt transferate și prelucrate în temeiul acordului.

2.2 Definiții

16. Acordurile internaționale ar trebui să conțină definiții ale conceptelor și drepturilor de bază în materie de date cu caracter personal în conformitate cu RGPD relevante pentru acordul în cauză. De exemplu, astfel de acorduri ar trebui să includă, dacă sunt menționate, următoarele definiții importante: „date cu caracter personal”, „prelucrarea datelor cu caracter personal”, „operator de date”, „persoană împuternicită de operator”, „destinatar” și „date sensibile”.

2.3 Principiile aplicabile în domeniul protecției datelor

17. Acordurile internaționale conțin o formulare specifică care impune ca principiile de bază privind protecția datelor să fie asigurate de ambele părți.

2.3.1 Principiul limitării scopului

18. Acordurile internaționale trebuie să specifice scopurile în care urmează să fie transferate și prelucrate datele cu caracter personal, inclusiv scopurile compatibile pentru prelucrarea ulterioară, precum și să se asigure că datele nu vor fi prelucrate ulterior în scopuri incompatibile. Scopurile compatibile pot include stocarea în scopuri de arhivare în interes public, precum și prelucrarea în scopuri de cercetare

¹⁶ CJUE, 16 iulie 2020, hotărârea în cauza C-311/18, Data Protection Commissioner împotriva Facebook Ireland Limited și Maximilian Schrems („Schrems II”).

¹⁷ CJUE, 16 iulie 2020, hotărârea în cauza C-311/18, Data Protection Commissioner împotriva Facebook Ireland Limited și Maximilian Schrems („Schrems II”), punctul 105.

¹⁸ Idem.

științifică sau istorică ori în scopuri statistice. Pentru o mai mare claritate, se recomandă ca scopurile specifice pentru prelucrarea și transferul datelor să fie enumerate chiar în acordul internațional.

19. Pentru a evita orice risc de „denaturare a funcțiilor”, aceste acorduri ar trebui să precizeze, de asemenea, că datele transferate nu pot fi utilizate în alte scopuri decât cele menționate în mod expres în acord, cu excepția cazurilor prevăzute la punctul de mai jos.
20. În cazul în care ambele părți la acordul internațional doresc să permită organismului public destinat să dea o altă utilizare compatibilă a datelor cu caracter personal transmise, utilizarea ulterioară de către organismul public destinat este permisă numai dacă este compatibilă cu cea originală și notificată anterior organismului public care efectuează transferul, care se poate opune din motive specifice.

2.3.2 Principiile privind acuratețea și reducerea la minimum a datelor

21. Acordul internațional trebuie să precizeze că datele transferate și prelucrate ulterior trebuie să fie adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar în raport cu scopurile pentru care sunt transmise și prelucrate ulterior.
22. În practică, acest principiu de reducere la minimum a datelor este important pentru a se evita transferul de date cu caracter personal atunci când acestea sunt inadecvate sau excesive.
23. În plus, datele ar trebui să fie exacte și actualizate, având în vedere scopurile în care sunt prelucrate. Prin urmare, un acord internațional trebuie să prevadă că partea care efectuează transferul se asigură că datele cu caracter personal transferate în temeiul acordului sunt exacte și, după caz, actualizate. În plus, acordul ar trebui să prevadă că, în cazul în care una dintre părți constată că au fost transmise sau sunt în curs de prelucrate date inexacte sau perimate, aceasta trebuie să informeze cealaltă parte fără întârziere. În cele din urmă, acordul ar trebui să garanteze că, în cazul în care se confirmă că datele transmise sau în curs de prelucrare sunt inexacte, fiecare parte care prelucrează datele ia toate măsurile rezonabile pentru rectificarea sau ștergerea informațiilor.

2.3.3 Principiul limitării legate de stocare

24. Părțile trebuie să se asigure că acordul internațional conține o clauză de păstrare a datelor. Această clauză ar trebui să precizeze, în special, că datele cu caracter personal nu se păstrează pe o perioadă nedeterminată, ci într-o formă care să permită identificarea persoanelor vizate numai pe perioada necesară scopului în care au fost transferate și prelucrate ulterior. Aceasta poate include stocarea lor atât timp cât este necesar în scopuri de arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice, cu condiția să fie puse în aplicare măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru a proteja drepturile și libertățile persoanelor vizate, cum ar fi măsuri tehnice suplimentare (de exemplu, măsuri de securitate, pseudonimizare) și restricții de acces. În cazul în care nu este deja stabilită o perioadă maximă de păstrare în legislația națională sau în normele interne/cadru de reglementare al unei organizații internaționale, ar trebui stabilită o perioadă maximă de păstrare în textul acordului.

2.3.4 Securitatea și confidențialitatea datelor

25. Părțile ar trebui să se angajeze să asigure securitatea și confidențialitatea prelucrării și transferurilor de date cu caracter personal pe care le efectuează.
În special, părțile ar trebui să se angajeze să instituie măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru

a proteja datele cu caracter personal împotriva accesului ilegal, a distrugerii, a pierderii, a modificării sau a divulgării neautorizate. Aceste măsuri pot include, de exemplu, criptarea, inclusiv în tranzit, pseudonimizarea, marcarea informațiilor ca date cu caracter personal transferate din SEE, restricționarea accesului la datele cu caracter personal, asigurarea stocării securizate a datelor cu caracter personal sau punerea în aplicare a unor politici menite să asigure păstrarea securității și confidențialității datelor cu caracter personal.

Nivelul de securitate ar trebui să ia în considerare riscurile, stadiul actual al tehnologiei și costurile aferente.

26. Acordul internațional poate preciza, de asemenea, că, în cazul în care una dintre părți ia cunoștință de o încălcare a securității datelor cu caracter personal, va informa cealaltă parte (celelalte părți) cât mai curând posibil și va utiliza mijloace rezonabile și adecvate pentru a remedia încălcarea securității datelor cu caracter personal și a minimiza potențialele efecte adverse, inclusiv prin comunicarea către persoana vizată a încălcării securității datelor cu caracter personal, fără întârzieri nejustificate, în cazul în care respectiva încălcare poate duce la un risc ridicat pentru drepturile și libertățile persoanei fizice.

Se recomandă ca termenul de notificare pentru o încălcare a securității datelor cu caracter personal, precum și procedurile de comunicare către persoana vizată să fie definite în acordul internațional.

2.4 Drepturile persoanelor vizate

27. Acordul internațional trebuie să asigure drepturi opozabile și efective pentru persoanele vizate, astfel cum se specifică la articolul 46 alineatul (1) și în considerentul 108 din RGPD.
28. Drepturile de care dispun persoanele vizate, inclusiv angajamentele specifice asumate de părți de a prevedea astfel de drepturi, ar trebui enumerate în acord. Pentru a fi eficace, acordul internațional trebuie să prevadă mecanisme care să asigure aplicarea lor în practică. În plus, pentru orice încălcare a drepturilor persoanelor vizate trebuie să se prevadă o cale de atac adecvată.

2.4.1 Dreptul la transparență

29. Părțile trebuie să se asigure că acordul internațional conține o formulare clară care descrie obligațiile de transparență ale părților.
30. Aceste obligații ar trebui să includă, pe de o parte, un anunț informativ general care să conțină cel puțin informații cu privire la modul și motivele pentru care organismele publice pot prelucra și transfera date cu caracter personal, instrumentul relevant utilizat pentru transfer, entitățile cărora le pot fi transferate astfel de date, drepturile de care dispun persoanele vizate și restricțiile aplicabile, mecanismele reparatorii disponibile și datele de contact pentru înaintarea unui litigiu sau formularea unei pretenții.
31. Cu toate acestea, este important să se amintească faptul că, pentru organismul public care efectuează transferul, nu este suficient un anunț informativ general publicat pe site-ul organismului public în cauză. Informarea individuală a persoanelor vizate ar trebui să fie realizată de organismul public care efectuează transferul, în conformitate cu cerințele de notificare prevăzute la articolele 13 și 14 din RGPD¹⁹.

Acordul internațional poate prevedea, de asemenea, unele excepții de la astfel de informații individuale. Aceste excepții sunt limitate și ar trebui să fie în concordanță cu cele prevăzute la

¹⁹ A se vedea Orientările CEPD privind transparența în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679, WP 260 rev.01, paginile 13-22.

articolul 14 alineatul (5) din RGPD, de exemplu în cazul în care persoana vizată deține deja informațiile sau în cazul în care furnizarea unor astfel de informații se dovedește imposibilă sau ar implica un efort disproporționat.

32. Părțile trebuie să se angajeze să pună acordul internațional la dispoziția persoanelor vizate la cerere și să pună acordul internațional sau dispozițiile relevante care prevăd garanții adecvate la dispoziția publicului pe site-ul lor. În măsura în care este necesar pentru protejarea informațiilor sensibile sau a altor informații confidențiale, textul acordului internațional poate fi mascat înainte de a partaja o copie sau de a fi pus la dispoziția publicului. În cazul în care este necesar pentru a permite persoanei vizate să înțeleagă conținutul acordului internațional, părțile trebuie să furnizeze un rezumat pertinent al acestuia.

2.4.2 Dreptul de acces, la rectificare, la ștergere, la restricționarea prelucrării și la opoziție

33. Acordul internațional ar trebui să garanteze dreptul persoanei vizate de a obține informații și acces la toate datele cu caracter personal care o privesc care sunt prelucrate, dreptul la rectificarea, ștergerea și restricționarea prelucrării și, după caz, dreptul de a se opune prelucrării datelor din motive legate de situația sa particulară.
34. În ceea ce privește dreptul de acces, acordul internațional ar trebui să precizeze că persoanele fizice au dreptul față de organismul public destinat de a obține confirmarea prelucrării datelor cu caracter personal care o privesc și, în caz afirmativ, accesul la datele respective; precum și informații specifice privind prelucrarea, inclusiv scopul prelucrării, categoriile de date cu caracter personal vizate, destinatarii cărora le sunt divulgate datele cu caracter personal, perioada de stocare prevăzută și posibilitățile de remediere.
35. În plus, acordul ar trebui să mai precizeze când pot fi invocate aceste drepturi și să includă modalitățile privind modul în care persoanele vizate își pot exercita aceste drepturi în fața ambelor părți, precum și modul în care părțile vor răspunde la astfel de cereri. De exemplu, în ceea ce privește ștergerea, acordul internațional ar putea prevedea că datele trebuie șterse atunci când informațiile au fost prelucrate ilegal sau nu mai sunt necesare în scopul prelucrării. În plus, acordul internațional ar trebui să stipuleze că părțile vor răspunde în mod rezonabil și în timp util la cererile persoanelor vizate. Acordul internațional ar putea, de asemenea, să prevadă că părțile pot lua măsurile adecvate, cum ar fi perceperea unor taxe rezonabile pentru a acoperi costurile administrative în cazul în care cererile din partea unei persoane vizate sunt în mod evident nefondate sau excesive, în special din cauza caracterului lor repetitiv.
36. Acordul internațional ar trebui, de asemenea, să impună organismului public care efectuează transferul obligația de a furniza informații persoanei vizate, odată ce datele sale cu caracter personal au fost transferate, cu privire la acțiunile întreprinse cu privire la cererea sa în temeiul drepturilor prevăzute în acordul internațional, fără întâzieri nejustificate, prin stabilirea unui termen adecvat (de exemplu, o lună). În cele din urmă, persoanei vizate ar trebui să i se furnizeze informații, în cazul în care părțile nu iau măsuri la cererea persoanei vizate, fără întârziere, prin stabilirea unui termen adecvat (de exemplu, în termen de o lună de la primirea cererii), cu privire la motivele pentru care nu ia măsuri și cu privire la posibilitatea de a depune o plângere și de a introduce o cale de atac judiciară.
37. Acordul internațional poate prevedea, de asemenea, excepții de la aceste drepturi. De exemplu, ar putea fi prevăzute excepții de la dreptul de acces și de ștergere, cum ar fi cele prevăzute la articolul 15 alineatul (4) și la articolul 17 alineatul (3) din RGPD. În mod similar, ar putea fi prevăzute excepții de la drepturile individuale în cazul în care datele cu caracter personal sunt prelucrate în scopuri de

cercetare științifică sau istorică, în scopuri statistice sau în scopuri de arhivare, în măsura în care aceste drepturi ar fi de natură să facă imposibilă sau să afecteze în mod grav realizarea acestor scopuri specifice și cu condiția instituirii unor garanții adecvate (de exemplu, măsuri tehnice și organizatorice, inclusiv pseudonimizarea). În sfârșit, acordul poate prevedea că părțile pot refuza să dea curs unei cereri vădit nefondate sau excesive.

2.4.3 Procesul decizional individual automatizat

38. În cazul în care sunt relevante pentru acordul în cauză, acordurile internaționale ar trebui să conțină, ca principiu general, o clauză care să precizeze că organismul public destinat nu va lua o decizie bazată exclusiv pe un proces decizional individual automatizat, inclusiv crearea de profiluri, producând efecte juridice cu privire la persoana vizată în cauză sau afectând în mod similar persoana vizată. În cazul în care scopul transferului include posibilitatea ca organismul public destinat să ia decizii exclusiv cu privire la prelucrarea automată în sensul articolului 22 din RGPD, acest lucru ar trebui să aibă loc numai în anumite condiții prevăzute în acordul internațional, cum ar fi necesitatea de a obține consimțământul explicit al persoanei vizate. În cazul în care decizia nu respectă aceste condiții, persoana vizată ar trebui să aibă dreptul de a nu face obiectul deciziei. În cazul în care permite procesul decizional individual automatizat, acordul internațional ar trebui, în orice caz, să prevadă garanțiile necesare, inclusiv dreptul de a fi informat cu privire la motivele specifice care stau la baza deciziei și la logica utilizată, de a corecta informațiile inexacte sau incomplete, de a contesta decizia și de a obține intervenția umană.

2.4.4 Dreptul la reparații

39. Drepturile garantate ale persoanelor vizate trebuie să fie executorii și eficace. Prin urmare, persoana vizată trebuie să aibă acces la reparații. În secțiunile 2.7 și 3 de mai jos sunt prezentate exemple diferite de mecanisme reparatorii.

2.4.5 Restricții privind drepturile persoanelor vizate

40. Acordul internațional poate, de asemenea, să prevadă restricții privind drepturile persoanelor vizate. Aceste restricții ar trebui să fie în conformitate cu restricțiile prevăzute la articolul 23 din RGPD. O astfel de restricție trebuie să fie o măsură necesară și proporțională într-o societate democratică pentru a proteja obiective importante de interes public, în conformitate cu cele enumerate la articolul 23 alineatul (1) din RGPD, inclusiv drepturile și libertatea altora, securitatea națională, apărarea sau prevenirea, investigarea, depistarea sau urmărirea penală a infracțiunilor. Aceasta trebuie să fie prevăzută de lege sau, în cazul organizațiilor internaționale, de normele interne/cadrul de reglementare aplicabile și continuă să existe numai atât timp cât motivul restricției continuă să existe.

2.5 Restricții privind transferurile ulterioare și schimbul de date (inclusiv divulgarea și accesul autorităților publice)

41. Transferurile ulterioare efectuate de organismul public destinat sau de organizația internațională destinată către destinatari care nu au obligații în temeiul acordului ar trebui, ca regulă generală, să fie excluse în mod expres de acordul internațional. În funcție de obiect și de circumstanțele specifice în cauză, părțile pot considera necesar să permită transferurile ulterioare. În acest caz, cu condiția

respectării principiului limitării scopului²⁰, acordul internațional ar trebui să prevadă că astfel de transferuri ulterioare pot avea loc numai dacă organismul public care efectuează transferul a acordat autorizarea prealabilă și explicită, iar părțile terțe destinate se angajează să respecte aceleași principii și garanții de protecție a datelor precum cele incluse în acordul internațional. Aceasta ar trebui să includă un angajament de a oferi persoanelor vizate aceleași drepturi și garanții în materie de protecție a datelor precum cele prevăzute în acordul internațional, pentru a se asigura că nivelul de protecție nu va fi diminuat în cazul în care datele sunt transferate ulterior.

42. Ca regulă generală, aceleași garanții ca și în cazul transferurilor ulterioare ar trebui să se aplice schimbului de date cu caracter personal în cadrul aceleiași țări, și anume acordul internațional exclude această partajare ulterioară, iar derogările ar trebui, în general, să fie permise numai în cazul în care organismul public care efectuează transferul a acordat autorizarea prealabilă și explicită, iar părțile terțe destinate se angajează să respecte aceleași principii și garanții privind protecția datelor precum cele incluse în acordul internațional.
43. Se recomandă ca, înainte de a solicita autorizarea expresă a organismului public care efectuează transferul, organismul public sau organizația internațională destinatară să furnizeze informații suficiente cu privire la tipul de date cu caracter personal pe care intenționează să le transfere/partajeze, motivele și scopurile pentru care consideră că este necesar să transfere/partajeze datele cu caracter personal, precum și, în cazul transferurilor ulterioare, țările sau organizațiile internaționale cărora intenționează să le transfere ulterior pentru a putea evalua legislația țării terțe sau, în cazul organizațiilor internaționale, normele interne/cadrul de reglementare aplicabile.
44. În cazurile în care este necesar să se permită schimbul de date cu caracter personal cu o parte terță din aceeași țară a organismului public destinat sau a unei alte organizații internaționale, partajarea ar putea fi permisă în circumstanțe specifice, fie cu autorizarea prealabilă și explicită a organismului public care efectuează transferul, fie cu condiția să existe un angajament ferm al părții terțe destinate de a respecta principiile și garanțiile incluse în acordul internațional.
45. În plus, acordul internațional ar putea specifica circumstanțe excepționale în care partajarea ulterioară ar putea avea loc fără autorizare prealabilă sau fără angajamentele sus-menționate, în conformitate cu derogările enumerate la articolul 49 din RGPD, de exemplu atunci când această partajare specifică ar fi necesară pentru a proteja interesele vitale ale persoanei vizate sau ale altor persoane sau ar fi necesară pentru constatarea, exercitarea sau apărarea unui drept în instanță. Astfel de circumstanțe excepționale ar putea apărea, de asemenea, în cazul în care partajarea ulterioară este necesară în temeiul legislației aplicabile părții destinate, astfel cum este necesar pentru anchetele/procedurile judiciare direct legate de aceasta.
46. În cazurile menționate la punctul de mai sus, acordul internațional ar trebui să precizeze în mod clar circumstanțele specifice și excepționale în care este permis un astfel de schimb de date. Organismul public sau organizația internațională destinatară ar trebui, de asemenea, să fie obligat(ă) să notifice organismul public care efectuează transferul înainte de schimb și să includă informații cu privire la datele partajate, la partea terță destinatară și la temeiul juridic pentru partajare. La rândul său, organismul public care efectuează transferul ar trebui să țină o evidență a acestor notificări de la organismul public sau de la organizația internațională destinatară și să furnizeze autorității sale de supraveghere, la cerere, aceste informații. În cazul în care furnizarea unei astfel de notificări înainte de partajare va afecta obligațiile de confidențialitate prevăzute de lege, de exemplu de a păstra confidențialitatea unei investigații, informațiile specifice ar trebui să fie furnizate cât mai curând posibil

²⁰ A se vedea punctul 2.3.1 de mai sus.

după partajare. Într-un astfel de caz, organismului care efectuează transferul ar trebui să i se furnizeze, la intervale regulate, informații generale privind tipul de cereri primite într-o anumită perioadă de timp, inclusiv informații privind categoriile de date solicitate, organismul solicitant și temeiul juridic pentru divulgare.

47. În toate scenariile de mai sus, acordul internațional ar trebui să permită divulgarea de date cu caracter personal către alte autorități publice din țara terță a organismului public destinat care nu depășesc ceea ce este necesar și proporțional într-o societate democratică pentru a proteja obiective importante de interes public în conformitate cu cele enumerate la articolul 23 alineatul (1) din RGPD și în conformitate cu jurisprudența CJUE. Pentru a evalua un posibil acces al autorităților publice din țări terțe în scopuri de supraveghere, autoritatea publică care efectuează transferul ar trebui să țină seama de elementele reamintite în cele patru garanții esențiale europene²¹. Printre acestea se numără disponibilitatea unei căi de atac eficiente pentru persoanele vizate în țara terță a organismului public destinat în cazul în care datele lor cu caracter personal sunt accesate de autoritățile publice²². În cazul transferurilor către organizații internaționale, orice astfel de acces trebuie să respecte dreptul internațional și, în special, privilegiile și imunitățile organizației internaționale.
48. În funcție de caz ar putea fi util să se solicite includerea unei anexe la acordul internațional care să enumere legile care reglementează partajarea ulterioară cu alte organisme publice, inclusiv în scopul supravegherii în țara de destinație. Orice modificare a prezentei anexe ar trebui notificată părții care efectuează transferul într-un termen stabilit.

2.6 Date sensibile

49. În cazul în care un acord internațional prevede transferul de date sensibile cu caracter personal în sensul articolului 9 alineatul (1) din RGPD, ar trebui incluse garanții suplimentare care să abordeze riscurile specifice, care să fie puse în aplicare de organismul public sau de organizația internațională destinată. Acestea ar putea include, de exemplu, restricții precum restricții de acces, restricții privind scopurile în care informațiile pot fi prelucrate, restricții privind transferurile ulterioare etc. sau garanții specifice, de exemplu măsuri de securitate suplimentare, care necesită formare specializată pentru personalul autorizat să aibă acces la informații.

2.7 Mecanisme reparatorii

50. Pentru a garanta drepturi opozabile și eficiente ale persoanelor vizate, acordul internațional trebuie să prevadă un sistem care să le permită persoanelor vizate să beneficieze în continuare de mecanisme reparatorii după ce datele lor au fost transferate către o țară din afara SEE sau către o organizație internațională. Aceste mecanisme reparatorii trebuie să ofere posibilitatea persoanelor fizice care sunt afectate de nerespectarea dispozițiilor instrumentului ales și, prin urmare, posibilitatea ca persoanele vizate ale căror date cu caracter personal au fost transferate din SEE să depună plângeri cu privire la o astfel de nerespectare și să obțină soluționarea acestor plângeri. În special, persoanei vizate trebuie să i se asigure o cale eficientă de a depune o plângere la organismele publice care sunt părți la acordul internațional și (fie direct, fie după ce s-a adresat părții relevante) de a apela la un mecanism de supraveghere independent. În plus, în principiu, ar trebui să existe o cale de atac judiciară.
51. În primul rând, organismul public destinat ar trebui să se angajeze să instituie un mecanism de tratare și soluționare eficiente și în timp util a plângerilor din partea persoanelor vizate cu privire la

²¹ A se vedea Recomandările nr. 02/2020 ale CEPD privind garanțiile esențiale europene pentru măsurile de supraveghere.

²² A se vedea Recomandările nr. 02/2020 ale CEPD, Garanția D, p. 13 și următoarele.

respectarea garanțiilor convenite în materie de protecție a datelor. În plus, persoanelor vizate ar trebui să li se ofere posibilitatea de a obține o cale de atac administrativă eficientă în fața unui organism independent de supraveghere, inclusiv, dacă este cazul, a unei autorități independente de protecție a datelor²³.

52. În al doilea rând, acordul ar trebui să permită o cale de atac judiciară care să includă despăgubiri pentru prejudicii – atât materiale, cât și morale – ca urmare a prelucrării ilegale a datelor cu caracter personal. În cazul în care nu există nicio posibilitate de a asigura căi de atac judiciare eficiente, de exemplu din cauza restricțiilor din dreptul intern sau a statutului specific al organismului public destinat, de exemplu al organizațiilor internaționale, acordul internațional trebuie să prevadă garanții alternative. Aceste garanții alternative trebuie să ofere persoanei vizate garanții în esență echivalente cu cele impuse de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta UE)²⁴.
53. În acest caz, acordul internațional ar putea crea o structură care să permită persoanei vizate să își exercite drepturile în afara instanțelor, de exemplu prin mecanisme cvasi-judiciare, obligatorii, cum ar fi arbitrajul sau mecanismele alternative de soluționare a litigiilor, cum ar fi medierea, care ar garanta o revizuire independentă și ar angaja organismul public destinat²⁵. În plus, organismul public care transferă datele cu caracter personal s-ar putea angaja să fie răspunzător pentru repararea prejudiciilor cauzate de prelucrarea ilegală a datelor cu caracter personal care sunt atestate de revizuirea independentă.
În mod excepțional, ar putea fi instituite alte mecanisme reparatorii, la fel de independente și eficiente prin acord, de exemplu mecanisme reparatorii eficiente puse în aplicare de organizații internaționale.
54. Pentru toate mecanismele reparatorii menționate mai sus, acordul internațional ar trebui să conțină obligația părților de a se informa reciproc cu privire la rezultatul procedurilor, în special în cazul în care o plângere a unei persoane fizice este respinsă sau nesoluționată.
55. Mecanismul reparatoriu trebuie combinat cu posibilitatea ca organismul public care efectuează transferul să suspende sau să pună capăt transferului de date cu caracter personal în temeiul acordului internațional în cazul în care părțile nu reușesc să soluționeze un litigiu pe cale amiabilă până când consideră că problema a fost soluționată în mod satisfăcător de către organismul public destinat. O astfel de suspendare sau încetare, în cazul în care are loc, trebuie să fie însoțită de un angajament din partea organismului public destinat de a returna sau de a șterge datele cu caracter personal. Organismul public care efectuează transferul trebuie să notifice suspendarea sau încetarea autorității de supraveghere naționale competente.

²³ A se vedea, de asemenea, secțiunea 2.8 privind mecanismul de supraveghere.

²⁴ CJUE, 16 iulie 2020, hotărârea în cauza C-311/18, Data Protection Commissioner împotriva Facebook Ireland Limited și Maximilian Schrems („Schrems II”), punctele 96, 186 și următoarele.

²⁵ CJUE, 6 octombrie 2015, hotărârea în cauza C-362/14, Maximilian Schrems împotriva Data Protection Commissioner („Schrems”), punctele 41 și 95; CJUE 16 iulie 2020, hotărârea în cauza C-311/18, Data Protection Commissioner împotriva Facebook Ireland Limited și Maximilian Schrems („Schrems II”), punctele 186, 187, 189, 195 și următoarele.

2.8 Mecanisme de supraveghere

56. Pentru a se asigura că toate obligațiile create în temeiul acordului internațional sunt îndeplinite, acordul internațional trebuie să prevadă o supraveghere independentă care să monitorizeze aplicarea corespunzătoare a acordului și interferențele cu drepturile prevăzute în acord.
57. În primul rând, acordul ar trebui să prevadă o supraveghere internă care să asigure respectarea acordului. Fiecare parte la acord ar trebui să efectueze verificări interne periodice ale procedurilor instituite și ale aplicării efective a garanțiilor prevăzute în acord. Verificările interne periodice ar trebui, de asemenea, să examineze orice modificare a legislației care ar împiedica partea (părțile) să respecte principiile și garanțiile privind protecția datelor incluse în acordul internațional. În plus, s-ar putea prevedea că o parte la acord poate solicita, de asemenea, unei alte părți la acord să efectueze o astfel de revizuire. Acordul internațional trebuie să prevadă obligația părților de a răspunde la întrebările celeilalte părți cu privire la punerea în aplicare efectivă a garanțiilor din acord. Fiecare parte care efectuează o revizuire ar trebui să comunice rezultatele verificărilor celeilalte (celorlalte) părți la acord. În mod ideal, o astfel de comunicare ar trebui făcută și către mecanismul independent de supraveghere care reglementează acordul.
58. În plus, acordul internațional trebuie să includă obligația ca o parte să informeze fără întârziere cealaltă parte dacă, din orice motiv, nu este în măsură să pună în aplicare în mod eficace garanțiile din acord. În acest caz, acordul internațional trebuie să prevadă posibilitatea ca organismul public care efectuează transferul să suspende sau să înceteze transferul de date cu caracter personal în temeiul acordului internațional către organismul public destinat până în momentul în care organismul public destinat informează organismul public care efectuează transferul că este din nou în măsură să acționeze în conformitate cu garanțiile. Organismul care efectuează transferul trebuie să notifice modificarea situației, precum și suspendarea transferurilor sau rezilierea acordului către autoritatea de supraveghere națională competentă.
59. În al doilea rând, acordul trebuie să prevadă o supraveghere independentă, responsabilă de asigurarea respectării de către părți a dispozițiilor acordului. Acest lucru rezultă direct din Carta UE²⁶ și din Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO)²⁷, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) și în termenii stabiliți în dreptul primar²⁸, precum și în jurisprudența corespunzătoare.

²⁶ Articolele 7, 8 și 47 din Carta UE.

²⁷ Articolul 8 din CEDO.

²⁸ Articolul 6 din Tratatul de la Lisabona.

„1. Uniunea recunoaște drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000, astfel cum a fost adaptată la 12 decembrie 2007, la Strasbourg, care are aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor.

Dispozițiile cuprinse în Cartă nu extind în niciun fel competențele Uniunii astfel cum sunt definite în tratate.

Drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Cartă se interpretează în conformitate cu dispozițiile generale din titlul VII al Cartei privind interpretarea și punerea sa în aplicare și cu luarea în considerare în mod corespunzător a explicațiilor menționate în Cartă, care prevăd izvoarele acestor dispoziții.

2. Uniunea aderă la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Competențele Uniunii, astfel cum sunt definite în tratate, nu sunt modificate de această aderare.

3. Drepturile fundamentale, astfel cum sunt garantate prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și astfel cum rezultă din tradițiile constituționale comune statelor membre, constituie principii generale ale dreptului Uniunii.”

60. Din 2015²⁹, CJUE a reiterat necesitatea de a dispune de un mecanism independent de recurs și supraveghere³⁰. De asemenea, CEDO a subliniat frecvent în hotărârile sale că orice ingerință în exercitarea dreptului la respectarea vieții private, astfel cum este consacrat la articolul 8 din Convenția europeană a drepturilor omului, trebuie să facă obiectul unui sistem de supraveghere eficace, independent și imparțial³¹.
61. Acordul ar putea, de exemplu, să invoce supravegherea de către o autoritate de supraveghere competentă, în cazul în care există o astfel de autoritate în țara organismului public destinat al datelor cu caracter personal din SEE, chiar dacă RGPD nu specifică faptul că autoritatea de supraveghere competentă trebuie să fie organismul de supraveghere extern. În plus, acordul ar putea include angajamentul voluntar al părții destinate de a coopera cu autoritățile de supraveghere din SEE.
62. În absența unei autorități de supraveghere responsabile în mod specific cu supravegherea legislației privind protecția datelor în țara terță sau în cadrul organizației internaționale, necesitatea unui mecanism de supraveghere independent, eficace și imparțial trebuie să fie îndeplinită prin alte mijloace. Tipul de mecanism de supraveghere independent instituit poate depinde de cazul de față.
63. Acordul ar putea, de exemplu, să facă trimitere la organismele de supraveghere existente în țara terță, altele decât o autoritate de supraveghere în domeniul protecției datelor. În plus, dacă nu se poate asigura nicio supraveghere externă independentă din punct de vedere structural sau instituțional, de exemplu din cauza privilegiilor și a imunităților anumitor organizații internaționale, supravegherea ar putea fi garantată prin mecanisme autonome din punct de vedere funcțional. Acestea din urmă trebuie să fie un organism care, deși nu este extern, își îndeplinește funcțiile în mod independent, și anume fără instrucțiuni, cu suficiente resurse umane, tehnice și financiare etc. Partea destinată este obligată să respecte deciziile organismului de supraveghere.

2.9 Clauza de reziliere

64. Acordul internațional ar trebui să prevadă că toate datele cu caracter personal transferate din SEE în temeiul acordului internațional înainte de rezilierea efectivă a acestuia continuă să fie prelucrate în conformitate cu dispozițiile acordului internațional.

²⁹ CJUE, 6 octombrie 2015, hotărârea în cauza C-362/14, Maximilian Schrems împotriva Data Protection Commissioner („Schrems”), punctele 41 și 95.

³⁰ CJUE, 27 iulie 2017, Avizul 1/15 privind acordul preconizat între Uniunea Europeană și Canada privind transferul de date din registrul cu numele pasagerilor, 26 iulie 2017, punctul 228 și următoarele; CJUE, 30 aprilie 2019, Avizul 1/17 privind Acordul economic și comercial cuprinzător dintre Canada și Uniunea Europeană, punctul 190 și următoarele.

³¹ CEDO, 6 septembrie 1978, Klass împotriva Germaniei, punctele 55 și 56. Cerința care decurge din CEDO se aplică, de asemenea, oricărei interferențe cu articolele 7 și 8 din Carta UE, întrucât, în conformitate cu articolul 52 alineatul (3) din Carta UE, înțelesul și domeniul de aplicare ale acestor drepturi fundamentale sunt aceleași ca cele prevăzute la articolul 8 din CEDO.

3 INFORMAȚII SPECIFICE PRIVIND ARTICOLUL 46 DIN RGPD

3.1 Informații specifice privind instrumentele obligatorii din punct de vedere juridic și executorii

- Articolul 46 alineatul (2) litera (a) din RGPD

65. Articolul 46 alineatul (2) litera (a) din RGPD permite organismelor publice din SEE să își bazeze transferurile către organisme publice dintr-o țară terță sau o organizație internațională pe instrumente încheiate între ele fără a obține o autorizație prealabilă din partea unei autorități de supraveghere. Astfel de instrumente trebuie să fie obligatorii din punct de vedere juridic și executorii. Prin urmare, în temeiul acestei dispoziții pot fi utilizate tratate internaționale, tratate de drept public sau acorduri administrative direct aplicabile.
66. Orice instrument obligatoriu din punct de vedere juridic și executoriu ar trebui să cuprindă setul de bază de principii de protecție a datelor și de drepturi ale persoanelor vizate, astfel cum se prevede în RGPD.
67. Părțile sunt obligate să se angajeze să instituie garanții suficiente în materie de protecție a datelor pentru transferul de date. În consecință, acordul ar trebui să stabilească, de asemenea, modul în care organismul public destinat va aplica setul de principii de bază privind protecția datelor și drepturile persoanelor vizate tuturor datelor cu caracter personal transferate, pentru a se asigura că nivelul de protecție a persoanelor fizice în temeiul RGPD nu este subminat.
68. În cazul în care nu există nicio posibilitate de a asigura căi de atac judiciare eficiente prin intermediul unor instrumente obligatorii din punct de vedere juridic și executorii, astfel încât să fie necesar să se convină asupra unui mecanism reparatoriu alternativ, organismele publice din SEE ar trebui să consulte autoritatea de supraveghere competentă înainte de a încheia aceste instrumente.
69. Chiar dacă forma instrumentului nu este decisivă atât timp cât este obligatorie din punct de vedere juridic și executorie, CEPD consideră că cea mai bună opțiune ar fi încorporarea în instrument a unor clauze detaliate de protecție a datelor. Cu toate acestea, în cazul în care această soluție nu este fezabilă din cauza circumstanțelor specifice, CEPD recomandă ferm încorporarea cel puțin a unei clauze generale care să stabilească principiile de protecție a datelor direct în textul instrumentului și să introducă dispoziții și garanții mai detaliate într-o anexă la instrument.

3.2 Informații specifice privind acordurile administrative – articolul 46 alineatul (3) litera (b) din RGPD

70. RGPD prevede, de asemenea, la articolul 46 alineatul (3) litera (b), instrumente alternative sub forma unor acorduri administrative, cum ar fi memorandumul de înțelegere („MoU”), care oferă protecție prin angajamentele asumate de ambele părți pentru a asigura intrarea în vigoare a acordului lor comun.
71. În acest sens, articolul 46 alineatul (1) și considerentul 108 din RGPD specifică faptul că aceste acorduri trebuie să asigure drepturi opozabile ale persoanelor vizate și căi de atac eficiente. În cazul în care sunt prevăzute garanții în cadrul unor acorduri administrative care nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic, trebuie obținută autorizația de către autoritatea de supraveghere competentă.

72. Ar trebui să se evalueze cu atenție dacă să se utilizeze sau nu acorduri administrative fără caracter juridic obligatoriu pentru a oferi garanții în sectorul public, având în vedere scopul prelucrării și natura datelor în cauză. În cazul în care nu sunt prevăzute drepturi și căi de atac în materie de protecție a datelor pentru persoanele fizice din SEE în dreptul intern al țării terțe sau în normele interne/cadrul de reglementare al organizației internaționale, ar trebui să se acorde prioritate încheierii unui acord obligatoriu din punct de vedere juridic. Indiferent de tipul de instrument adoptat, măsurile luate trebuie să fie eficace și să garanteze punerea în aplicare, asigurarea respectării legislației și supravegherea corespunzătoare.
73. În cadrul acordurilor administrative, trebuie luate măsuri specifice pentru a asigura eficacitatea drepturilor individuale, a căilor de atac și a supravegherii. În special, pentru a asigura drepturi efective și opozabile, un instrument fără caracter juridic obligatoriu ar trebui să conțină asigurări din partea organismului public destinat al datelor cu caracter personal din SEE că drepturile individuale sunt pe deplin garantate de dreptul său intern și că pot fi exercitate de către persoanele fizice din SEE în aceleași condiții ca în cazul cetățenilor și rezidenților din țara terță în cauză. Același lucru este valabil și în cazul în care persoanele din SEE dispun de căi de atac administrative și judiciare în cadrul juridic intern al organismului public destinat. În mod similar, organizațiile internaționale ar trebui să ofere asigurări cu privire la drepturile individuale prevăzute de normele lor interne, precum și cu privire la mecanismele reparatorii disponibile.
74. În caz contrar, drepturile individuale ar trebui să fie garantate prin angajamente specifice ale părților, combinate cu mecanisme procedurale care să le asigure eficacitatea și să ofere reparații persoanei fizice. Aceste angajamente și mecanisme procedurale specifice trebuie să permită, în practică, asigurarea respectării nivelului de protecție în esență echivalent cu cel garantat în cadrul UE de RGPD.

Astfel de mecanisme procedurale pot include, de exemplu, angajamente ale părților de a se informa reciproc cu privire la cererile formulate de persoane fizice din SEE și de a soluționa litigiile sau pretențiile în timp util.

75. În plus, în cazul în care astfel de litigii sau pretenții nu pot fi soluționate pe cale amiabilă între părți, trebuie asigurate căi de atac independente și eficiente pentru persoana respectivă prin mecanisme alternative, de exemplu prin posibilitatea ca persoana respectivă să recurgă la un mecanism alternativ de soluționare a litigiilor, cum ar fi arbitrajul sau medierea. Un astfel de mecanism alternativ de soluționare a litigiilor trebuie să fie obligatoriu³².
76. În funcție de cazul de față, acordul administrativ ar trebui să prevadă o combinație a tuturor sau a unora dintre măsurile de mai sus, pentru a asigura căi de atac eficace. Alte măsuri care nu sunt incluse în prezentele orientări ar putea fi, de asemenea, acceptabile atât timp cât acestea prevăd căi de atac independente și eficace.
77. Fiecare acord administrativ elaborat în conformitate cu articolul 46 alineatul (3) litera (b) din RGPD va fi examinat de autoritatea de supraveghere competentă de la caz la caz, urmat de procedura relevantă a CEPD, dacă este cazul. Autoritatea de supraveghere competentă își va baza analiza pe recomandările generale prevăzute în prezentele orientări, dar ar putea, de asemenea, să solicite mai multe garanții, în funcție de caz.

³² CJUE, 16 iulie 2020, hotărârea în cauza C-311/18, Data Protection Commissioner împotriva Facebook Ireland Limited și Maximilian Schrems („Schrems II”), punctele 189, 196 și următoarele.

4 ÎNTREBĂRI PROCEDURALE

78. Acordurile administrative instituite în temeiul articolului 46 alineatul (3) litera (b) din RGPD vor fi examinate de la caz la caz, având în vedere cerințele pentru o autorizare din partea autorității de supraveghere competente care, în conformitate cu articolul 46 alineatul (4) din RGPD, aplică mecanismul pentru asigurarea coerenței în temeiul articolului 64 alineatul (2) din RGPD. La integrarea mecanismelor reparatorii alternative în instrumente obligatorii și executorii în temeiul articolului 46 alineatul (2) litera (a) din RGPD, CEPD recomandă, de asemenea, solicitarea de consiliere din partea autorității de supraveghere competente. CEPD recomandă cu tărie ca autoritatea de supraveghere competentă să fie consultată într-un stadiu incipient.

Pentru Comitetul european pentru protecția datelor

Președintele

(Andrea Jelinek)